

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200 10 20 30 40 50 60

Visen

om

Elskov og Lykke.

Eller

Kjærlighedens Varme.

V box 12:359

Melodi: I Staden vi marscherede
paa Gaden att og fram.

Eller:

Jeg er fra Landet, kjenner Di.

Jeg traf engang en Pige
saa fager og saa skøn,
jeg aldrig hendes lige
har seet i min Drøm;
— jeg syntes hendes lige
ei fandtes her paa Jord,
— hun var saa kvik og freidig
i Adferd som i Ord.

Hun langsomt tog mit Hjerte,
og tog det helt tilslut;
hun tydelig mig lærte,
at jeg var hendes Gut.
Hun altid var saa venlig
og gav mig tidt sin Mund,
og aldrig kan jeg glemme
en saadan deilig Stund.

Hun strog mig ømt om Panden
og la sig til min Barm,
— og da jeg letted Haanden
og tog hun i min Arm:
da varmed det som Solen
alt i mit Hjerte ind,
hos hende fik jeg hvile
mit forrigtunge Sind.

Jeg elsked hende mere,
end nogen kanske tror,
jeg elsked hende mere
end nogen her paa Jord.

Hun var min hele Lykke
og al min Hjerteskaf;
for hun jeg vilde leve,
hvorend det saa blev fat.

Hun var i al min Tanke,
jeg saa hun i min Drøm;
hun straaled som en Ranke
fra Kvindeverd'nen frem.
At længte efter hende
om Dagen, — blev en Lov,
jeg hørte hendes Stemme,
om Natten mens jeg sov.

Hun kunde aldrig glippe
ifra min Tanke hen,
jeg vilde aldrig slippe
en saadan elsket Ven.
Til hende at saa sætte
al Hjertens Tro og Lid,
med hende at saa leve
det var mit hele Liv.

Og haver du en Kjærest
du saadan holder af,
da ved jeg du ei angrer,
at hun du Hjertet gav.
Med hende kan du leve
et Livets glade Liv,
og vil du da vel sørge,
om hun du tog til Liv.

Og naar du bliver gift med
en saadan trofast Ven,
da kan du alle Sorger
paa Gylben lægge hen;
thi da vil Livets Glæder
sig kjærligt trænge frem,
hvor Aften naar du kommer
fra Slid og Arbeid hjem.

Jeg ved nok, at du klemmes
af Kjærlighedens Magt,
og det — at saa en Kone
det er din stille Agt.

Dg faar du saa en kjærlig,
en skjøn og ung og net,
vil dine Dage rulle
saa gladelig og let.

Jeg skjønner, hvad du mener,
jeg skjønner, hvad du tror,
jeg skjønner Kjærligheden
i Hjertet hos dig bor,
og derfor dig jeg raader
at søge dig en Ven;
thi det du haver tilfald
og kanske mer igjen.

Jeg Visen haver sjunget
for dig at minde paa,
at Kjærlighedens Varme
bør ei i Flamme gaa;
thi slaar den ud i Lue,
da brænder den for hebd,
og Gnisterne da falder
som oftest noget spredt.

Hvis nogen saa vil vide,
hvem Visen digtet har,
saa er det en fra Norge
som engang Sjømand var.
Men nu han lever stille
i Hjemmets gode Havn
og synger for sin kjære
og nynner hendes Navn.

Pris: 10 Dre.

Eftertryk forbydes.